

Παιδεία: σύμπτωμα χρεωκοπίας...

του Χρίστου Στεργ. Μπελλέ

Δεν ήθελα, μεσούσης της εξεταστικής, να ρίξω κι εγώ μια επιπλέον πέτρα στο «ανάθεμα» - Παιδεία και μάλιστα με κίνδυνο να ματώσω ασπάρουσες παιδικές ψυχές, καθώς ανέβαιναν το δικό τους Γολγοθά. Άλλωστε, σαν «πολιτικόν ον», ούτε άμοιρος ευθύνης τυγχάνω ούτε από παρθενογένεση προέρχομαι. Ας μπούμε, όμως, στο χρονικό ενός τραγέλαφου, συνώνυμου της κρατικής **δυσπλασίας κι επιμέρους χρεωκοπίας**.

Παρασκευή 25 Μαΐου. Οι υποψήφιοι Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης εξετάζονται στη Φυσική. Το μεσημέρι η Ένωση Ελλήνων Φυσικών χαρακτηρίζει το θέμα Γ'4 «Επιστημονικά λανθασμένο» και ζητά συγγνώμη από τους μαθητές, «ως ύστατη προσπάθεια να σώσει την τιμή και το κύρος της επιστήμης». Το απόγευμα το υπουργείο ανακοινώνει πως η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων (ΚΕΕ) ακυρώνει το θέμα, λόγω «ελλιπούς διατύπωσής του». Ακολουθεί πλήθος διαμαρτυριών και απειλών για προσφυγή στη Δικαιοσύνη απ' τη μεριά των μαθητών που έλυσαν το θέμα. Γενομένης της Κυριακής, η Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ) χαρακτηρίζει απαράδεκτη την απόφαση της ακύρωσης και ζητά από την ΚΕΕ να την αναιρέσει. Όπερ και εγένετο. Τη Δευτέρα, η ΚΕΕ ανακοινώνει ότι το θέμα τελικά θα βαθμολογηθεί κανονικά, διότι απ' την ολοκλήρωση της πειραματικής βαθμολόγησης διαπιστώθηκε ότι «η ελλιπής διατύπωση του ερωτήματος δεν επηρέασε την απόδοση των υποψηφίων».

Η υπόθεση, όμως, δε μένει εδώ. Εγγίζει κι υπουργικά στασίδια: Πρώτη, η αλήστου μνήμης Αντουανέτα της Παιδείας, Άννα Διαμαντοπούλου, σε μια απ' τις συνηθισμένες εν κενώ τοποθετήσεις κι αναλύσεις της, ομιλεί ασύστολα για **ανυπαρξία αίσθησης πολιτικής ευθύνης**, εν όψει εκλογών, σχολιάζοντας, παράλληλα, πως: «Υπάρχει χαλάρωση παντού, η χώρα είναι ακυβέρνητη και καθένας κάνει ό,τι θέλει». Υποστηρίζει, μάλιστα, πως, αν εκείνη βρισκόταν στο υπουργικό πεδάλιο, όλα θα έβαιναν καλώς. Αλήθεια, αν χρειάζεται (και γιατί;), «αίσθηση πολιτικής ευθύνης» ένα θέμα επιστημονικού μαθήματος, για να διατυπωθεί σωστά, πόση «αίσθηση πολιτικής ευθύνης» σταθμίζει το κρίμα της εν λόγω υπουργού, για τα σχολεία νέου τύπου, χωρίς βιβλία και θέρμανση; Κάθε τραγωδία εμπεριέχει και πτυχές κωμωδίας κι αυτό, δυστυχώς, συμβαίνει με τούτη την εξουσιολόγνα πρωθιέρεια των βλοσυρών δεκάρικων...

Δεύτερη, η πρώην υφυπουργός Παιδείας κι αρμόδια για τις Πανελλαδικές, Εύη Χριστοφιλοπούλου, εκφράζει την απορία της για την αντικατάσταση του Γ. Μπαμπινιώτη, ο οποίος «έχει γνώση της διαδικασίας, είναι και πανεπιστημιακός». Τη νυν υπηρεσιακή υπουργό Παιδείας, Αγγελική Κιάου, χαρακτηρίζει εξαιρετη, αλλά χωρίς «άμεση γνώση Παιδείας κι εξετάσεων».

Τρίτος, ο Καθηγητής Γιώργος Μπαμπινιώτης, αποδίδει την όλη υπόθεση σε έλλειψη συζήτησης των αρμόδιων εξεταστικών φορέων και, αν χειριζόταν ο ίδιος το

θέμα θα συγκαλούσε «ένα Συμβούλιο με τον υπουργό και το γενικό γραμματέα, ώστε να αποφεύγονται σπασμωδικές ενέργειες».

Έρχεται, τέλος, ο πολυσυλλεκτικός ΣΥΡΙΖΑ, που τοποθετούμενος επί της πολιτικής διάστασης του θέματος, καταγγέλλει ξιφήρης – ούτε λίγο ούτε πολύ – **το νεοφιλελευθερισμό σαν υπεύθυνο για το «λάθος»**.

Αυτό που έχει, δυστυχώς, εν προκειμένω σημασία, είναι πως κανένας – ούτε απ' το πολιτικό προσωπικό ούτε απ' τα κόμματα – έκαστος για τους λόγους του, δεν ομολογεί το αυτονόητο, το προφανές. Και τούτο, γιατί όλοι έχουν μερίδιο ενοχής, σαν κλήρες ενός ένοχου πολιτικού συστήματος. Από πότε, λοιπόν, η σωστή ή μη διατύπωση ενός θέματος εξετάσεων στη Φυσική, εξαρτάται από το ποιος είναι υπουργός Παιδείας, υφυπουργός ή γενικός γραμματέας; Ποιος φταίει που λόγω προεκλογικής περιόδου ακυρώνεται κάθε «αίσθηση πολιτικής ευθύνης» κι η χώρα θαλασσοδέρνεται ξυλάρμενη; Γιατί και πώς φταίει ο νεοφιλελευθερισμός, το Μνημόνιο κι οι ποικιλώνυμοι ανθέλληνες επήλυδες εχθροί; Ποια η δική μας, αλήθεια, ευθύνη; «Θα ήταν, έστω, αυτοί λύκοι, αν δεν είμαστε εμείς πρόβατα», παραφράζοντας Σέξπιρ; Πώς το Βέλγιο παρέμεινε χωρίς κυβέρνηση 18 μήνες και, μάλιστα, προήδρευε επιτυχώς της Ε.Ε. τους 6 απ' αυτούς; Εκεί, απλά, οι αρμόδιες υπηρεσίες λειτουργούν ανεξάρτητα ποια είναι η κυβέρνηση και ποιος ο υπουργός.

Κακά τα ψέματα και μάλιστα τέτοιες ώρες... Η χρεωκοπία μιας χώρας δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Η Παιδεία, όπως και η υγεία, η ασφάλιση, η διοίκηση κλπ. είναι **μέλη του σώματος μιας ζώνεκτης πατρίδας, που αργοπεθαίνουν μαζί της**. Οι σύγχρονοι, όμως, Έλληνες Βουρβόνοι προχωρούν αγέρωχοι, ασύστολοι, ωραίοι, ανυποψίαστοι, δήθεν, δικαιώνοντας, ακόμα κι αυτή την αποστροφή - καταγγελία του περιβόητου Ταλειράνδου πως: «**δεν έμαθαν** τίποτε από την καταγίδα της επανάστασης που ξεθεμελίωσε τον παλαιό κόσμο και **δεν ξέχασαν** τίποτε από τις παλαιές πρακτικές που έφεραν την καταγίδα»...